

Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

IX. Évfolyam, 1-2. szám

2017. június-december

SZENT ISTVÁN KIRÁLY ALAPÍTÁSA

„(...) ezer esztendő reszket a szavából: Isten szemében csak egy pillanat.”

(Reményik Sándor: Magyar prédikátor Szt. Gallenben)

Szent István királyunknál megszoktuk, hogy a magyar nép egészében keresztény hitre térítését és Magyarország keresztény országgént való megszervezését, majd halála előtt az országot, egész népe és koronája felajánlását a Szent Szűznek tartjuk a legnagyobb művének. A felajánlást a Szűzanya elfogadta, a koronánk így már a Szent Korona, s minden rettenetes támadás ellenére ma is élünk és Magyarország is áll. („Él Magyar, áll Buda még!” Kisfaludy Károly: Mohács).

Azonban a Király szentté avatása kapcsán született krónikák leginkább a zárandokok és rászorulóik védelmét, segítségét szolgáló ispótályok-zárandokházak alapítását és a már nagyon hosszú ideje zárva lévő, szárazföldi jeruzsálemi zárandokút megnyitását, valamint a római zárandokút stabilizálását emelik ki. Valóban ezzel és az alapítás felvirágzásával Szent István király új alapokra helyezte egész Egyházunk karitatív-ispótályos munkáját. Hiszen Szent István király 1017-1018-ban ispótályokat-zárandokházakat alapított, bennük szerzetesi közösségekkel, Esztergomtól Konstantinápolyon át Jeruzsálemig és Ravennán át Rómaig. Az így kialakuló házegyüttes anyaháza a jeruzsálemi volt Jeruzsálem elestéig, majd ezt követően Esztergom. Az alapítás megerősödött. Továbbá Szent Királyunk példáját mások is követték. Az így született ispótályos rendek alakultak a XII. században ispótályos lovagrendekké „hospitalis et militaris” jelleggel.

Ez a szentistváni alapítás volt a leginkább kiemelt szempont Szent István király 1083-as szentté avatása kapcsán az ún. nagyobbik legenda (1077 körül) és kisebbik legenda (1109 körül) tanúsága szerint.

Az ún. Nagyobbik legendában olvashatjuk: „(...) 11. Olvasuk az apostolokról írt jóvendülésben: „Végig a földön szárnnyal a szavuk, a világ végéig elhat szövegük” (Zsolt. 18,5). Ez a mondat áll nemcsak a tizenkettőre, hanem mindenre, akit Isten az evangéliumot hirdetni küldött, akinek hite, szavai és erkölce révén gyanapodott az egyház. Ezek között nem a legkisebbnek tartják ama leginkább keresztényt: jóakarátának és művének híre, melyet az egyházak építésében saját hatáskörében szerzett, messze fekvő, igen híres földeket bejárt. Szerzeteskolostort alapított ugyanis Jeruzsálemben,[16]

abban a városban, ahol Krisztus emberi természete szerint tartózkodott, bőséges mindennapi eleséget szolgáltató majorságokkal és szőlőkkel gazdagított. A világ fejében, Rómában is, István első vértanú nevére tizenkét kanonokból álló, minden tartozékkal bővelkedő gyülekezetet állított, és egy köffalal körükerített telepet házakkal és vendégfogadókkal azon magyaroknak, akik imádkozás végett felkeresik az apostolok fejedelmének, boldog Péternek kiűzöttét. Még a királyi várost, Konstantinápolyt sem fosztotta meg ajándékozó jótéteményeitől, csodálatos művészettel épült templomot adományozván minden hozzávalóval. Méltán nyerte hát el birodalma határain belül az apostol nevet, mert noha az evangélium hirdetésének tisztét ő maga el nem vállalta, a hit hirdetőinek, mint vezérük és felügyelőjük, megeremtetta a gyámolítás és gondoskodás vigaszát. (...)”

A Kisebbik legendában pedig ez áll: „(...) 4. (...) Nem sokkal utána másfel fordult erőit nyerve Istennek e szövegéből: „a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy [jótetteiteket látva] dicsőítsék mennyei Atyátokat” (Máté 5,16), és néhány kiválasztott emberét Rómába küldte, szerföltött sok kincset bízva rájuk, hogy ott István első vértanú tiszteletére egyházat alapítsanak. Ez meg is történt. Azonkívül még mást is kiosztott, hogy azon vegyenek házakat, falvakat, birtokokat és egyéb hasonló dolgokat, melyek az egyház szolgáinak kiadásait fedezik. És minden egyes évben, ameddig csak élt, tetézte az ajándékokat és a megajánlásokat, nehogy valamit is kívülről kérjenek, akik a tárház ügyeit igazgatják. A jeruzsálemi monostorban is, melyet épített, szerzetesi közösséget alapított, ennek minden szükségéről hasonló rendelkezéssel gondoskodott. (...)”

Szent István király alapításának jelentőségét jól mutatja a korabeli európai kultúrvilág halála és értékelése. Ezt illusztrálja kiragadott példánk, Odilo clunyi apát István királyhoz írt levele, ahol is az apát azt írja: „Hogy lelketekben mekkora szenvedély árad Isten vallásának tisztelete iránt, csaknem az egész világ hirdeti, de különösen azok tettek rólatok bőven tanúságot, akik az Úr sirhelyétől visszatértek.”

Ezért ma is joggal énekeljük, hogy: „Légy áldott Szent István király!” S tegyünk róla, hogy egyre romló világunkban Királyunk alapítása ne enyészessen el a semmibe.

Ferencz Csaba CSR
Nagymester

LECTORI SALUTEM

CHRISTUS VINCIT!

„Az uralom negyedik dísz a főemberek, ispánok, vitézek hűsége, erőssége, serénysége, szívessége és bizalma. Mert ők országod védő falai, a gyengék oltalmazói, az ellenség pusztítói, a határok gyanapítói. Legyenek ők, fiam, atyáid és testvéreid.” (Szent István király intelmei Imre herceghez)

Az Intelmek mérhetetlen bölcsességgel szolgálnak ezer év múltán is, s örök igazságokat hordoznak. Ránk, lovagokra éppúgy vonatkoznak ezek az útmutatások, mint egykor a király fiára, Imre hercegre. Lássunk tisztán: fennmaradásunk, hitünk, hazaszeretetünk és lelkivilágunk megőrzése a tét, hiszen ha nem követjük királyunk tanítását, elveszünk, s velünk utódaink is. Gyengeségeink figyelmeztetnek esendőségünkre, a jóra való törekvés szükségességére, hogy mindig tartsuk szem előtt fejlődésünk fontosságát, a változás tudatos akarását. Mert aki nem nyitja ki szívét, nem lesz nyitott a változásra és megreked a fejlődésben. Őseink példája, az általuk létrehozott, megélt és hitt szeretetközösség legyen a mi célunk és óhajunk is. Merjük komolyan venni, megérteni és követni Regulánkat. Tudjunk elsőként elnézést kérni, megbocsátani, elfogadni a másikat. Legyen bátorságunk komolyabban venni kötelezettségeinket és legyen erőnk több feladatot vállalni a közösségért. Nyújtsunk önzetlenül segítséget egymásnak, szívünk erejével, ahogy keresztényekhez illik, a legőzötteken kötelezően gyakorolva az irgalmasság erényét. Mi vagyunk a határok gyanapítói: Isten országának kiterjesztői. Ő segítsen bennünket, hogy jó szívvel és sokkal alázatosabb lelkiállattal lehessünk a gyámolatlanok védelmezői, s egymás igaz testvérei.

„Aki szereti testvérét, megmarad a világosságban, s nem szolgál botrányul másoknak.” (1 János 2, 10)

Winkler Márton CSR

AZ ÖRÖMHÍR HIRDETŐI

„Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket (...) és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek.” (Mt. 28,19-20)

Minden keresztény ember meg van arra hívva, hogy a legnagyobbat, az élő Istent adja a világnak. Ez a küldetés vezérelte a keresztes lovagokat is, akik megismerték Krisztust, és tanítását életük irányítójává tették.

Az Evangéliumot, az örömhírt hirdetni kell minden embernek, minden időben, minden földrészén. Jézus parancsoló felszólítása ma is érvényes. Mert Jézus nem kérréssel fordult tanítványaihoz, hanem parancsot adott nekik.

Az Egyház evangelizációs küldetésében mi, stefaniták is azáltal működhetünk közre, hogy elvisszük a Jó Hírt a ránkbízottak egyes csoportjaihoz. **Mindannyiunk felelőssége, hogy világosság legyünk a környezetünk életében, hogy egymást támogatva eljussunk Isten országába.**

Aki Krisztussal találkozik, olyan kincset talál, amelyet nem tarthat meg csupán saját magának. A keresztények Krisztus tanúi, és a remény üzenetét adják tovább példájukkal és szavaikkal rokonaiknak, barátaiknak és kollégáiknak. **Az Evangélium benső erejével átalakítja az embereket, hogy hitükkel teljes összhangban élhessenek és dolgozhassanak. Ez a vágy elválaszthatatlanul összekapcsolódik azzal az igyekezettel, hogy másokkal is megismertessük Krisztust.**

Az evangelizálás hazánkban missziós tevékenység lett. Krisztus hív és küld minket. Az Egyházra jelentős feladat vár, a stefanita rend ezen a téren a mai korban is sokat vállalhat magára. A világban gyakran találkozunk Isten elutasításával, ugyanakkor jelen van az Isten keresésének vágya is. **Bátran szembe kell néznünk a mai világ kihívásaival: az urbanizáció káros hatásaival, a migráció jelenségével, a szekták térhódításával, valamint az értékek iránti közömbösséggel. Ebben a társadalmi légkörben ki kell emelnünk a szegényekkel való szolidaritás fontosságát, a család értékeinek hangsúlyozását. Válaszolnunk kell a világ kihívásaira, első-sorban személyes megtérésünk által.**

Az Evangélium hirdetésének első helyén a szeretet tetteinek kell állnia, amelyekben Isten valóságosan megjelenik. Krisztus követése értelmében e szeretet hatására igyekszünk olyan kisebb áldozatokat felajánlani Istennek, amelyek feladataink megbízható teljesítését segítik elő és felebarátaink életét boldogabbá teszik.

A mai kor hatásait felismerve tudatosan óvakodnunk kell attól, hogy egyfajta kettős életet éljünk: elválasztva egymástól a bensőt, Istenhez kapcsolódó életet a családi élettől, a munkától, valamint a társadalmi élettől. **Csak egyetlen életünk van, amely testből és lélekből áll, amelyet testben és lélekben szentté kell tenni, és amelyet Istennek kell betöltenie.**

Az Evangélium megélése, hirdetése és továbbadása mellett feladatunk a hit tartalmának őrzése és védelme is. A keresztény történelem századaiban ez különféleképpen valósult meg. **A mai posztmodern világban egyre jobban szükség van a biztos keresztény tanításra, mely tartást, értelmet és helyes meggyőződést ad a változó és divatos szellemi irányzatok vi-**

lágában. Lelkigyakorlatokon és továbbképzéseken kapunk segítséget, hogy jobban tudatosítsuk felelősségünket az Evangélium továbbadásában, és kapunk ehhez szakszerű útmutatást.

Agyontechnizált világunkban az Egyház tanításának elferdített torz interpretációja, gyakran szándékosan zavarossá „munkált” formái széles tömegekhez jutnak el. Ennek következtében eszmei és gyakorlati helyreállító-beszélgetéseket kell kezdeményeznünk. **A felvilágosító, tájékoztató beszélgetések sokat segíthetnek a hitéleti megújulásban, evangelizációban. Hiszen nem elszigetelten, zárt közösségben élünk, hanem a társadalom legkülönbözőbb területein együtt vagyunk más emberekkel, csoportokkal, így feladatunk és felelősségünk is ezen a területen annál nagyobb.**

Fel kell tárnunk és az Evangélium szolgálatába állítani az emberek élettapasztalataiban rejlő sajátos karizmákat! Támogatni kell a katolikus, keresztény szellemiségű lelkiségi mozgalmakat. A társadalom közösségépítése lassú folyamat, de amennyiben a munkát el sem kezdjük, biztosan elmarad az eredmény is. **Használjuk ki a meglévő lehetőségeinket, hogy a közösségépítésben ne maradjon le Anyaszentegyházunk, s igazodva korunk követelményeihez hitünk válaszait is képesek legyünk közvetíteni az emberek felé, a magunk élő példájával, Lovagrendünk értékeit teremtő és közvetítő szabad megnyilvánulásaival, a Krisztus-követés példáján keresztül bemutatva örömteli, tartalmas világát hitünknek.**

Szűz Mária, az evangelizáció példaképe, „vezércsillaga” – könyörögj érettünk!

Kiss Róbert CSR

„LÁSZLÓBAN LETT KERESZTÉNNYÉ ÉS SZENTTÉ...”

A Szent László-émlékév margójára

A nép körében egészen a XVIII. századig Szent Lászlót csak mint „a király”-t emlegették, és már életében szentként tisztelték. Számátalan hősi esemény és csoda kötődik az ő személyéhez. Minden bizonnyal az iránta való rendkívüli tiszteletnek is tulajdonítható az, hogy a történelmi emlékezet szerint az egész nemzet három teljes éven át gyászolta őt halála után. A tiszteletnek ez a módja is rávilágít arra, hogy miért tekintettek hosszú évszázadokon át Európában Szent Lászlóra úgy, mint a keresztény uralkodók példaképére.

A történelem többször adózik egy-egy uralkodó életműve előtt azaz a méltatással, hogy neve elé tűzi a NAGY jelzőt. Úgy érezzük, hogy Szent László esetében méltatlanul maradt el az elismerés ezen formája. A Magyar Kormány azon döntése, hogy a 2017. évet Szent László Jubileumi Évvé nyilvánította, amelyhez szívesen és örömmel csatlakozott a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia is, csak jelzésszerű gesztus ezen történelmi mulasztás pótlására. **Most, hogy már lezárult a jubileumi év,** amikor ezeket megmozgató szép ünnepek és történelmi konferenciák által sikerült korunk embereinek felmutatni azokat a történelmi érdemeket, amelyekkel Szent László hozzájárult népünk történelmének dicsőséges emlékeztetéséhez, **talán megfontolandó és megvalósítható lehetne a fent említett hiány**

pótlása is! Véleményünk szerint sokak megelégedésére szolgálna ez a tett.

A nép körében egészen a XVIII. századig Szent Lászlót csak mint „a király”-t emlegették, és már életében szentként tisztelték. Számátalan hősi esemény és csoda kötődik az ő személyéhez. Minden bizonnyal az iránta való rendkívüli tiszteletnek is tulajdonítható az, hogy a történelmi emlékezet szerint az egész nemzet három teljes éven át gyászolta őt halála után. A tiszteletnek ez a módja is rávilágít arra, hogy miért tekintettek hosszú évszázadokon át Európában Szent Lászlóra úgy, mint a keresztény uralkodók példaképére.

Mint Szent László legnagyobb ereklyéjének és a hermának az őrzője szívesen nyújtottunk jobb kezét a Nemzetpolitikai Államtitkárság munkatársainak, hogy ez a jubileumi év méltó módon, minél több ember megszólításával valósulhasson meg. Ezért nemcsak a nyitó szentmisének és ünnepnek adtunk helyet szívesen a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban, hanem engedélyeztük azt is, hogy az ereklye egyfajta országjárásra indulhasson. Ehhez szükség volt egy olyan ereklyehordozóra, amely méltó, s ugyanakkor biztosítja is az ereklye sérülés nélküli utaztatását. Ez elkészült, ami önmagában is az emlékév egyik maradandó emléke lesz.

Hála Istennek, az országjárás az illetékes kormányzati szervek és a rendőrség segítségével sikerült! Így eljuthatott a Szent ereklyéje Nagyváradra is, ahol eddig nem látott hatalmas tömeg jelenlétében méltó fogadtatásra került sor. De szívesen emlékezünk a debreceni, a mátraverebély-szentkúti és különösen a szabolcsi várban tett látogatásra is.

Nagy örömünkre szolgált, hogy a jubileumi évben megjelenhetett annak a 2013-ban megvalósult tudományos vizsgálatnak képeit és eredményeit bemutató könyv, amely kétséget kizáróan igazolja, hogy a hermában őrzött ereklye Szent László koponyacsontja. Azt gondoljuk, hogy e tény ismeretében, a vallási tiszteletet megelőzően is, minden ember, hívő és hitetlen egyaránt, csak tisztelettel és megrendültséggel tud megállni Szent László ereklyéje előtt.

A vallási tisztelet megújulásának és megerősödésének új lendületet adhat az az újra kiadott csodálatos énekeskönyv (Énekek Szent László király tiszteletére Szerk. Kovács Andrea – Medgyesy S. Norbert, Bp., Magyar Napló), amely a ma embere számára is elérhetővé teszi azokat az imádságokat és énekeket, amelyek híven őrizték meg Szent László máig fennálló tiszteletét.

Mi, akiknek módunkban áll gyakran meglátogatni és szemlélni Szent László hermáját, egy érdekes megfigyelésre jutottunk, amit talán ér-

demes mások figyelmébe is ajánlani. A herma figyelmes szemlélője észre fogja venni, hogy a művész úgy formázta meg a szent király arcát, mint aki éppen szólásra nyitja az ajkát. E megfigyelés alapján arra a következtetésre jutottunk, hogy ennek üzenetértéke van. A művész bizonyára azt akarta ezzel üzeni, hogy **Szent László ma is szól hozzánk.** Mi mást kívánna mondani, mint azt, hogy **min**ket, ma élő magyarokat is hív a krisztusi útra, amely számára a legfontosabb egyéni és uralkodói cél volt, s amely elvezette őt az életszentségre. Vagyis **legyünk mi is részei az ő életművének, amelyet ő megvalósított családjá és népe körében.** Élünk úgy, hogy általunk is keresztényebbé, szentebbé váljon a magyar nemzet!

Dr. Veres András
győri megyéspüspök,
az MKPK elnöke

Szent László-év 1077-2017

KERESZTÉNY HITÜNK LEGSZENTEBB IDŐSZAKA

Jézus kereszthalála és feltámadása évről évre a kereszténységünk megújulását építi fel bennünk. A megújulásban, címtemplomunkban – a Szent István-bazilikában – Lovagrendünk ebben az évben is keresztényi lelkesítéssel és hittel várta Jézus feltámadását, amelyre Hamvazószertától készültünk.

A Hamvazószertával kezdődő nagyböjti időszakban – 40 napon át – lelki-ekben fokozatosan Jézus kínszenvedését végigkövetve, keresztutat járva stációról stációra felelevenítettük mindazt, amiről tudtuk, hogy Jézus útja lesz. Ő bebizonyította, hogy hatalmában áll mindazt igazolni, amit itt a földön mondott nekünk, cselekedett előttünk.

Nagycsütörtökön az esti liturgián az utolsó vacsorára, Jézus elárulatásának és elfogatásának napjára emlékeztünk. Snell György esztergom-budapesti segédpüspök úr az általa celebrált szertartáson felidézte azt, amikor Jézus maga köré gyűjtötte tanítványait a Getszemánikertben, ahol búcsút vett tanítványaitól és felkészült az áldozatra. A Szentírás felidézte az egyiptomi kivonulás éjszakáját, amikor az angyalok azoknak az izraelitáknak a házaikat kímélték meg, akik a bárány vérével megjelölték az ajtófélfájukat. A bárány vére a Szentírás szerint a húsvéti lakomára utal, amelyben Jézus a saját testét és vérért adja nekünk, megszabadítva a bűntől és az örök haláltól. A liturgia végén az Oltáriszentséget eltávolították a tabernakulumból, és ünnepélyesen az őrzési helyére vitték; a miséző oltárt megfosztották minden díszétől. Nagycsütörtökkel kezdetét vette a szent három nap (Triduum Sacrum).

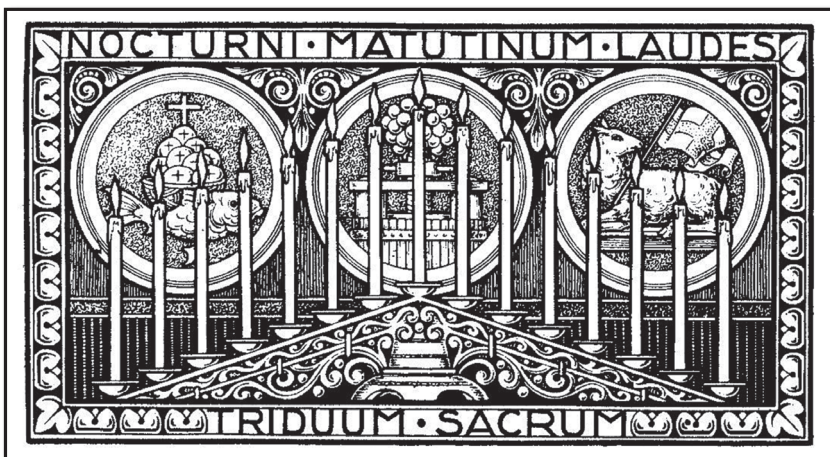
Nagypénteken Jézus kínszenvedésére, kereszthalálának és temetésének napjára emlékeztünk. A szertartás csendben kezdődött, a bevonuló papság – piros öltözkében, amely a vértanúságra utal – és a segítők az üres oltárszekrény előtt arcra borultak. Snell György segéd-

püspök úr az ige liturgiájában beszélt Jézus szenvedésének titkáról, majd János evangéliumából meghallgattuk Jé-

kért, az Egyháztól elszakadtakért, a nem hívókért, valamint az országot, a társadalmat, a világ vezetőit és különösen

Az Oltáriszentséget kísérettel vittük őrzési helyére.

Nagyszombat a feltámadás, az örömnünne

zus szenvedésének felidézett történetét, a passiót. Az ünnepélyes formában elhangzó egyetemes könyörgések az Egyház tagjaiért és az egész világért szóltak: minden hívőért, a keresztiségre készülőkért, a keresztények egységéért, az Ószövetség népéért, a zsidó-

a szenvedőkért. A virágvasárnap letakart feszületről ezután levették a leplet, és kezdetét vette a kereszt előtti hódolat. A szertartás a szent sírnál fejeződött be. Lovagrendünk állt jelképesen őrseget a sír előtt, ahol a hívek sokasága is elcsendesedve imádkozott.

napja, amikor a feltámadás csodája értelmet ad a szenvedésnek. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek úr celebrálta Húsvét vigíliáját. A szertartás szokás szerint a bazilika előtt kezdődött, tűszenteléssel. Erről a tűz-

ről vett lánggal gyújtották meg a húsvéti gyertyát, mely a halott Jézust szimbolizálja. A gyertyába szúrt szegek Jézus halálos sebeinek adnak szimbolikus jelentést. Ezután következett a bevonulás a sötét templomba. Útközben fokozatosan gyújtották meg és adták tovább a hívek gyertyáikat, ezzel jelezve az új reményt a világ sötétségében. A feltámadási szertartásban elhangzott Húsvét örömeinek az Exultet, amelynek lényege a fény, ami a feltámadást és a megváltást jelképezi. Amikor a Glória hangjai – a visszatért csengőkkel – a teljes fényárban pompázó, hívekkel zsúfolásig megtelt bazilikában felcsendült, szinte érezni lehetett Isten dicsőségét, Krisztus győzedelmének ünnepét. A szentbeszéd után az ünnepélyesen elhangzó alleluja, Isten ujjongó népének örömet fejezte ki.

Bíboros úr szentbeszédében arra hívta fel a figyelmet, hogy Jézus evilági pályafutásának csúcspontján a kereszt állt, mint „minden földi törekvés és ambíció meghíúsulásának keserű példája”. Ugyanakkor pont ez a keresztfa vált az élet fájává, ez lett „személyes örök életünk” szimbóluma. A főpásztor utalt arra, hogy a feltámadás ünnepe ott van minden vasárnapunkban, mint „életadó találkozás” Krisztussal. A szentbeszéd végzetével Erdő Péter megállította a keresztvizet és tíz felnőtt keresztelt meg, ezt követően részükre kiszolgáltatta a bérálás szentségét is, majd egyetemesen minden jelenlévő hívővel megújítottuk a keresztiségi fogadalmainkat.

A szertartás utolsó részeként Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek vezetésével – Lovagrendünk kíséretében – a Bazilika falin kívül körmenettel ünnepelte Húsvét vigíliáját, megmutatva a feltámadt Jézust a világnak.

A feltámadás örömhíre adjon erőt egész életünkben!

Székelly Péter Csaba CSR

SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY HAZATÉRÉSE

„Üdvözlégy kegyelmes Szent László király / Magyarországnak édes oltalma,
Szent királyok közt drágalatos gyöngy / Csillagok közt fényes csillag.”

(Középkori ének)

Szent László király Győrben őrzött fejeke-lyéje 450 év után, 2017. május 14-én haza-tért Nagyváradra. Az ünnep jelentőségét emelte, hogy a lovagkirály trónra lépésének 940. és szentté avatásának 825. évforduló-ját ünnepelhettük a január 1-én megnyitott Szent László-év keretében. Az eseményen a Szent István Lovagrend 13 fős delegációja vett részt.

A szentmisét Erdő Péter bíboros, prímás érsek mutatta be, koncelebrált Miguel Maury Buendía érsek, Románia pápai nunciusa, több magyarországi főpásztor, Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki konferencia elnö-ke, Majnek Antal kárpátaljai püspök, Orosch János nagyszombati érsek, Ioan Robu bukaresti érsek, görögkatolikus főpásztorok és a romániai katolikus egyház főpásztorai, a testvéregyházak képviselői, valamint a romániai és magyarországi közélet szereplői.

Böcskei László nagyváradai megyéspüspök úr köszöntötte az ünneplőket, kérve Szent László király közbenjárását az előttünk álló feladatok vállalásához, akihez a megújulás vágyával és reményével fordulunk.

Erdő Péter bíboros szentbeszédében a szent-istváni mű kiteljesítőjének nevezte Szent Lászlót. Megemlítette: a Nagyváradon elte-metett király sírkövét olyan próbakőnek te-kintették, amely mellett kiderül az igazság. A bíboros felidézte: **László király** egy villongá-sokkal teli korban kezdte el uralkodását, de **stabilitást teremtett Magyarországon. Ki-rályként a lovagiasság megtestesítője volt, ugyanakkor példás keresztény életet élt. Ő eszközlötte ki Rómában István király, Imre**

herceg és Gellért püspök szent-té avatását.

Miguel Maury Buendía érsek Pietro Parolin vatikáni államtitkár Ferenc pápa üzenetét közvetítő leve-lét, a szentatya megerősítő, szívélyes üdvözlését, hitre és szeretetre buzdí-tó jókívánságait tolmácsolta.

A mise után mondott ünnepi beszédében Semjén Zsolt minisz-terelnök-helyettes a keresztény-ség, a magyarság és az európaiság egységének a szimbólumaként jellemezte Szent Lászlót. Szerinte a szent király alakja azt példázza, hogy „a nemzeti elkötelezettség és a kereszténység nemhogy nem áll szem-ben egymással, de egymásra utalt”. A politikus különösen aktuálisnak tartotta a keresztény evangelizáció és a nemzeti szuverenitás gondo-latát ma, amikor „Európa nyugati fele megtagadja keresztény gyökere-it”. Szent László példája erősítsen bennünket keresztény hitünkben, nemzeti elkötelezettségünkben” – zárta beszédét Semjén Zsolt.

Az ünnepségen hatalmas sokaság vett részt határon innen és túlról, köztük a lovagkirály emlékéért őrző horvát, lengyel, szlovák, kárpát-aljai zarándokok plébániai közösségei, lelki-pásztoraik vezetésével. Együtt ünnepeltek a Nagyváradai Római Katolikus Egyházmegye plébániai közösségei, az ott élő szlovák és ro-mán anyanyelvű római- és görög-katolikusok, valamint a lovagrendek.

A beszédekert követően az összegyűlt több ezer zarándok Szent László nagyváradai hermájával, és győri ereklyéjével indult körmenetre, amely a hagyományoktól eltérően nem a székesegyház körül zajlott, hanem a felújított nagyvárad várba vezetett. A körmenet a nagyvárad polgárok sor-fala között vonult, sok esetben taps kíséretében. Megható volt, hogy a nagyvárad görögkatolikus templom előtt haladva, az ősi egyházi hagy-o-mány szerint, üdvözlésképen megszólaltak a templom harangjai.

„Keresztes vitézek daliás vezére / Mi árva nemzetiünk ékessége, fénye / Régi nagy királyunk, dicsőséges László, / Kérünk, légy Istennél értünk közbenjáró!” (Ösi ének)

Kása Sarolta CSR

A SZENTKÚT DOROSZLÓN

Rendtársaink előtt már nem ismeretlen a Délvidék legismertebb Mária-kegyhelye: Doroszló, hiszen lovagrendünk 2009-től rendszeresen részt vesz Kisboldogasszony napján, szeptember 8-án a doroszlói Szentkúti Búcsún. Mindenkinél szívből ajánljuk, hogy mielőbb megismerje a Délvidék legnagyobb búcsújáráshelyét.

A mikor első alkalommal 2008-ban a Délvidéken járva, zarándokutunk során bekopogtattunk a gombosi parókiaira, ahol Verebély Árpád atya igaz keresztényi szeretettel és gondoskodással fogadott minket, még nem gondoltuk, hogy a környék milyen szakrális kincseket rejtget. Az elkövetkező napokban a Szent István Zarándoklat keretében Árpád atya kalauzolásával megismerehettük a környék elsősorban magyar és katolikus vonatkozású nevezetességeit. Így ahol lehetett, mindenütt elmondtuk a gyülekezetekben jövete-lünk célját, megmutatva és ismertetve a magunkkal hozott ereklyésített kardot is.

Ez a kicsiny nyugat-bácskai falucska a Duna menti szerb községek között egy magyar szigettelepülés, Zombortól mintegy 20 km-re. Az etnikai elzártágban élő kis települést is bizony meggyötörte az elmúlt két és fél évszázad viharos történelme. A Királyi Kamara 1752 tavaszán hozott rendelete értelmében létesítették Új-Doroszlót, amely többségében magyar nemzetiségű volt. A plébániai hivatalban vezetett feljegyzések szerint az egykori Ó-Doroszló az erdőben található „Pusztaszent-Egyház” néven ismeretes templom romjai körül lehetett, s Doroszlai László birtokaként a valamikori Bodrogh majd Bács megyékhez tartozott. Érdekes adat, hogy 1610-ben, az óbudai apácák birtokának elfoglalása ellen tiltakozván, többek között Doroszlót is említik.

Cortman Antal telepítési biztos a következőket írja 1763. évi jelentésében: „Doroszló falu hat év óta tisztán magyarokkal van betelepítve. A falu kellemes, kissé emelkedett helyen, a Mosztonga-rét mellett fekszik. Bár jó földje és vize van, mégis sokan nem földműveléssel, hanem csikhalak fogásával foglalkoznak. A lakosok között sokan vagyonosak, elegendő lovakkal, s

barmokkal. Mérsékelt évi bér mellett, az érsek bácsi erdejében fájást is élveznek. (...) szükséges, hogy a kicsiny templomcska helyébe kincstári költségen egy nagyobb, megfelelő templom építtessék, s hogy a mostani paplakot a falu lakossága által jobb karba hozzassák.”

A község határában a 14. században talált „Bajkút”-at 1382-ben Lajos király az óbudai apácáknak adta. A legenda szerint a Szűzanya egy pástorlánykának megjelent, lábával megérintette a földet és azon a helyen csodatevő víz buggyant ki. Ebből lett később Bácska leglátogatottabb búcsújáráshelye a Szentkút, amelyet Zvekanovity Mátyás szabadkai megyéspüspök „hivatalos” egyházmegyei búcsújáráshellyé avatott 1967-ben. 1792-ben az Istenszülő Szent Szűz jósága által egy vak gombosi fiatalember, Zabloczki János a kút vize által visszanyerte szeme világát és ettől kezdve a kút zarándokhelyé lett. A közelben apácák kolostora és templom is volt. 1967-ben egyházmegyei adakozásból felújították a kápolnát és 1973-ban megnagyobbították az udvart, majd elkészült a szabadtéri miséző oltár is, a keresztút, a lourdes-i barlang, kibővítették a zarándokházat és már Árpád atya irányításával – aki a kegyhely igazgatója lett – számos olyan munkálatot végeztek el, ami a közelről és távolról érkezett fáradt zarándokok kényelmét szolgálja, hogy minél otthonosabban érezhessék magukat és a Szűzanya oltalma alatt lelkiükben gazdagodhassanak. A kegytemplom oltáránál látható az a vállon hordozható Szűz Mária szobor, amelyet a hagyomány szerint Bácskában minden újhódat követő vasárnapon a fiatal lányok fehér, hímzett népviseletben a vállukon vittek a körmenetben – ma is ez történik, napjainkban is látható ez a szívvel-lelket melengető, szép hagyomány.

Tasnádi Gábor CSR

RENDI ZARÁNDOKLAT A FELVIDÉKI SZIMŐRE ÉS KIRÁLYFIAKARCSÁRA

Lovagrendünk meghívást kapott a királyfiakarcsai Petőfi Baráti Társulás, a budapesti Bethlen Gábor Alapítvány és a pozsonyi Szövetség a Közös Célokért Társulás közös szervezésében megvalósuló Magyarok Nagyasszonya szobor ünnepélyes átadására.

A delegáció kihasználva ezt a lehetőséget látogatást tett lovagtársunk, Nagy Gábor Emmánuel atya szimői szolgálati helyén, amely település Jedlik Ányos (magyar természettudós, feltaláló, bencés szerzetes, oktató) szülőfaluja. 1995-ben a helyi plébánián helyet adtak a Jedlik Ányos emlékszo-
bának, amelyet 2000-ben átköltöz-
tettek az öreg iskola épületébe. Tíz év elteltével Jedlik hagyatéka méltó hely-
re került, mégpedig a felújított Jedlik
Házba. Több érdekes tárgy és doku-
mentum mellett megtekinthetők
Jedlik Ányos találmányai, a dinamó, a
forgony és a villamoskocsi. 1826-ban,
hogy rendtársait meglepje, szerkesz-
tette meg az „apparatus acidularis”
nevű berendezését, amellyel mester-
séges, szénsavas vizet (szódavíz/szik-

víz) lehetett előállítani. Az apparátust magyarul „savanyúvízi készülék”-nek nevezte. Később tervei alapján épült fel az első szikvízüzem.

A falu Szent Mártonnak szentelt templomában Gábor atyának köszönhetően egy Szent II. János Pál pápa véreklýe található.

Rieger Tibor, a Magyarok Nagyasszonya szobor alkotója, aki egyébként Királyfiakarcsa szülőtte, a falunak adományozta az alkotást, amely Batta György szavaival üzeni, hogy: „A Magyarok Nagyasszonya eljött közénk, Tündér Ilona földjére, hogy megsegítsen most is, amikor a világ ismét tele van hazugságokkal és fegyverekkel, s egymásra özönle-
nek a népek. Elhozta a Szent Koronát, Krisztus törvénytábláját, hogy szavak nélkül is elmondhassa: az élő, egy igaz Isten gyermekeként mi is szeretet vagyunk.”

Az avatás és felszentelés után a helyi cserkészligetben Kozma Imre atya, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapítója és lovagtársunk Kiss Róbert atya celebráltak szentmisét több atya koncelebrálásával.

Novák György CSR

A Szent István Lovagrend hét-
fős delegációval zárandokolt el
nemzeti kegyhelyünkre a Lo-
vagkirály látogatása alkalmá-
val. Az ereklýe fogadása a kegy-
hely zárandokháza előtt történt,
majd elhelyezésre került a sza-
badtéri oltáron, ahol Bognár
István atya celebrált szentmisét.

A szentmise végén a Lovag-
rend átadta a győri szé-
kesegyház plébánosának,
István atyának, a Szent
László-emlékév alkalmából készí-

tett adományokat: egy lobogót, egy stólat és két oltárgyertyát. Az adomán-
yokon a Szent László-emlékév
logója látható, a gyertyákon pedig
rajta van a győri székesegyház képe
is. István atya jelezte, hogy jelenleg
a székesegyház tatarozás alatt van,
de novemberben ez befejeződik és
akkor az adományok majd méltó
helyre fognak kerülni.

A SZENT KIRÁLY LÁTOGATÁSA MÁTRAVEREBÉLY-SZENTKÚTON

Az ünnepi szentmise után az
ereklýe visszatért a bazilikatemp-
lomba, majd Szent László kiállítás
nyílt a fogadó-épületben. A kiállí-
tott anyag a Búcsúszentlászlói feren-
ces rendházból érkezett. Tartalma 8
darab, nagyméretű, barokk olajkép
kópia (Schmalzl Theotimus műve,
1742), melyek László legendáit il-
lusztrálják.

Vasárnap a főcelebráns Stanisław
Dziwisz bíboros, nyugalmazott krak-
kói érsek volt, szentbeszédének fordí-
tását Orosz Lóránt OFM, a kegyhely
igazgatója olvasta fel. A bíborossal
együtt celebrált Veres András győri
megyéspüspök is. A körmenet után
került sor az ereklýe búcsúztatására.

Novák György CSR

„TÉGED MAGYAR KÍVÁN” - 1000 ÉV UTÁN IS

Azok közé tartozom, akiknek gyermekkorukban még intravénásan adagolták augusztus 20-szal kapcsolatban, hogy az „Alkotmányunk ünnepe”. A sztálini mintára összeférelt magyar Alkotmány hatályba lépését a kommunisták azért tették 1949. augusztus 20-ra, hogy az új „szocialista vívmány” hathatósan törölje ki egy nép emlékezetéből az Államalapító Szent Királyt.

A „klerikális reakció” illusztris képviselője előtt végképp nem hódolhatott a dolgozó magyar nép. Éppen ezért Szent István személyét és művét amennyire csak lehetett, agyonhallgatták, illetve ahol említeni kellett, csak I. Istvánként aposztrofálhatták a szocialista történelemkönyvek, mert már a szentség főlelgetése is – minő szójáték – szentségtörésnek számított akkoriban.

Augusztus 20. = légiparádé, tűzijáték. Sokáig ennyi jutott. Egyvalami azért mégiscsak elkerülte az illetékesek figyelmét. Nem számoltak Istennek.

A Rákosi-korszakot meglehetősen sajátos perspektívából, de igencsak közelről szemlélő Mindszenty bíboros nem véletlenül nyugtatta így nyílt aggodó híveit: „Hozhatnak a világi hatóságok ilyen meg olyan törvényeket, de azért azt sose feledjék, hogy a történelem orgonáján Isten orgonál!”

Oly szépen énekelte meg a Sillye Jenő-Kovács Gábor szerzőpáros is a Keresztút című oratóriumban, hogy **az Úr akkor is uralja a történelmet, amikor a látszat éppen mást mutat:**

„Sejtitek-e a sírok nyitját?
Sejtitek-e a Húsvét titkát?
Pecsétnek, könek haszna nincsen,
Hatalmasabb az élő Isten!

Mi haszna kő, mi haszna őrség?

Minden zárat nevetve tör szét!

Feltöri a halál pecsétjét,
Nem tartja fogva a sötétség!

(...)

Főpapok és nép vénei!
Semmit sem ér az a kő
Megnyílnak a sír mélyei
Ha eljön az idő!”

És az idő eljött. Még vöröscsillag „ékitette” a magyar címet, papíron még „a párt” volt a társadalom vezető ereje, de 1988-ban a Szent Jobb már országjárásra indulhatott, majd 1989. augusztus 20-án újból megtarthatták a Szent Jobb körmenetet.

Azóta eltelt 28 év. Mára már hála Istennek újból beleivódott a köztudatba, hogy augusztus 20-a

Szent István napja. És ezen ünnepünknek van egy, hitünk és magyarságunk jelen állapotára különösen is ható „örök aktualitása”: bizony-bizony sosem feledhetjük, hogy az 1038-as országfelajánlás távolról sem 93 ezer négyzetkilométerre vonatkozott! Annak az országnak, amelyet Szent István felajánlása óta Regnum Marianumnak hívnak, ugyanúgy városa Pozsony, Nagyszombat, Lőcse, Eperjes, Kassa, mint Beregszász, Ungvár, Munkács, s pontosan ennyire városa Máramaros, Székelyudvarhely, Kolozsvár és Arad, de ezen ország szerves részét képezi Zenta, Csáktornya, Zombor és Újvidék, s ne feledjük Lendvát és Felsőőrt sem. Mint szerves országrészeket, öleli át a fentieket a Veszprém, Székesfehérvár, Esztergom, Mátaverebély-Szentkút, Móriapócs, Debrecen, Szeged és Pécs által közrefogott „központi országrész”.

Regnum Marianum. Egyazon ország polgárai vagyunk. Még ha ennek állampolgársági bizonyítványát „csak” a szívek hústábláira vésik is fel. Ezért lehet augusztus 20-a egyben a magyarság csodálatos egységünnepe is.

Nekem személy szerint a 2017-es ünnep rendhagyó módon kezdődött, mert nem rögtön a helyszínre siettem, hanem a Mária Rádió budapesti stúdiója elé. Székely János püspök atya vezetésével innen indult az igen szép számban össze-

gyűlt hívek serege, hogy gyalogos zarándoklattal, hitéről imával és énekkel tanúságot téve érjen el a Szent István-bazilikáig.

2,3 km. A számok rideg nyelvén ennyi a Mária Rádió szerkesztősége és a bazilika közötti távolság. Na de az életben?! Szent István napján?! Az áhitatos résztvevők olyan tapasztalásokkal gazdagodhattak, amelyek máskor nem adatnak meg. Mert például a Nyugati tér felett átvélő felüljárón bármely más napon a mégoly rutinos pesti ember is csak kétféleképpen viselkedhet: vagy „átsöpör” rajta autójával (szerencsésebb forgalmi viszonyok között), vagy sorsába beletörődve araszolgathat a dugóban. Na de most! Gyalogszerrrel, verőfényes napsütésben, Mária-lobogók erejében, a biztosan helyes úton járó ember örömeivel és nyugalomával mormolja: „Üdvözlégy, Mária, kegyelemmel teljes...”

A Szent Jobb körmenet miséjén sok az örvendetes állandóság: népviseletbe öltözött csoportok, helységnévtáblák 93 ezer négyzetkilométeren innen és túl, és mindezekben túl: Istennel és Rajta keresztül egymással egységben

lévő emberek. De ezen öröm állandóságán túl 2017-ben az ünnep szónoka, Veres András győri püspök atya nem hallgatta el Európa jelen állapotának súlyosságát sem: „Európa nemcsak egy csöndes apostázia (hittagadás) idejét éli, hanem a keresztény értékrend elhagyásával egy teljes kulturális és politikai önfeladás küszöbéhez érkezett.” A beszéd legnagyobb „hullámvérést” kiváltó része az volt, amelyben a püspök atya az Egyház tanításához híven jelezte, hogy a lombikbébi-program ugyan a jó szándék köntösébe van bújtatva, de mégis ellentétes a krisztusi értékrenddel. E megszólalást a következő hetekben heves szócsaták és nyílt levelek követték, de ahogy szokták mondani, minden rosszban van valami jó. A szentbeszéd ugyanis irányította a figyelmet arra, hogy mennyi ember él úgy, aki katolikusnak mondja magát, de nem „katolikus kottából játszik” (tudatosan vagy épp tudatlanságból fakadóan).

Talán az ünnep tanulsága idén épp ez volt: ha az Egyház tanítása és az életünk nincs összhangban egymással, mindig az életmet kell hozzáigazítani az Egyház tanításához, s nem pedig fordítva! Legyen meg bennünk a bátorság, hogy ha kell, merjünk gyökeresen változtatni életünk irányán, és saját magunk helyett végre Krisztus Urunkat kövessük. Hisz Róla vagyunk elnevezve, nem igaz?

dr. Hock Gyula CSR

ELŐDEINK ÖRÖKÉBEN

Rendhagyó szentmisével ünnepeltük címtemplomunkban, a budapesti Szent István-bazilikában Lovagrendünk alapításának ezeréves évfordulóját. Ezen a minden szempontból különleges eseményen valóban lélekemelő pillanatokot élhetünk át, amelyek egyszeri és megismételhetetlen élményt jelentettek közösségünk számára.

A Szent István Lovagrend 2017. évi – mindig a Magyarok Nagyasszonya napján, október 8-án megtartott – TeDeum-a egyedi alkalmat jelentett, hiszen hálaadásunk mellett annak emlékét is megünnepeltük, hogy Szent István király ezer éve, 1017-1018-ban alapította az első ispotályoktözarándokházakat Jeruzsálemtől Esztergomon át Rómáig, bennük szerzetesi közösségekkel, ezzel új szintre emelve az Egyház segítő szolgálatát. Ebből az alapításból lett II. Géza király jóvoltából 1162-ben a Cruciferi Sancti Stephani Regis. Ezzel a hálaadással kezdetét vette a millenniumhoz kapcsolódó rendi eseménysorozat.

A szentmisét Snell György püspök atya celebrálta, koncelebrált lovagársunk, Kiss Róbert atya. Örömmel töltött el bennünket, hogy meghívott vendégeink között jelen voltak a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének, a Jeruzsálemi Szent Sír Lovagrend Magyarországi Helyhatóságának és a Johannita Lovagrendnek a képviselői is, így a testvérlovagrendekkel együtt ünnepelhettünk.

A mise elején püspök atya megáldotta a rendünk papjainak adományozott stólkait és oltárgyertyákat. A szertartás keresztény hitünk és elkötelezettségünk megerősítése mellett egyfajta időutazást is jelentett. A múlt egyszerre mintegy megelevenedett. A bazilika padsorában ülve elmélyült és komor arcokat láttam magam körül: **rendtársaim szemmel láthatóan átértékelték, hogy ma, itt és most, soha vissza nem térő módon van lehetőségünk megélni és megünnepelni, hogy Lovagrendünk** – az évszázadokig tartó elhallgattatás és az erősen megcsappant létszám dacára – **újult erővel, lelkesedéssel és a megtisztulás iránti szent elkötelezettséggel létezik és folytatni**

kívánja Szent István királyunk munkáját. Isten kegyelme végtelen: minket, méltatlan szolgáit ért az a rendkívüli megtiszteltetés, hogy egy álságos krízis után – amely egyértelműen a Lovagrend megdöntésére irányult – megújulva és megerősödve nyilváníthatassuk ki az Isten számára, hogy mindenkor az Ő útján kívánunk maradni – járjon bármekkora megpróbáltatással és áldozattal.

A hálaadás legfelemelőbb pillanata kétségkívül az volt, amikor együtt imádkoztuk el Ceremoniális Alapokmányunkba foglalt imánkat, a Cruciferiért. „Emlékezzél meg Istennek dicső és Anyja, magyarok Nagyasszonya,

Királynőnk, szentséges Szűz Mária! Emlékezzél meg Rendünkről, amelynek alapjait hű szolgád, első királyunk és apostolunk, Szent István rakta le és országunkat Neked följárva annak részeként Redd hagyott. Tekints kegyes arccal országodra, a benne küszködő Rendünkre, és dicső érdemeiddel légy szószólónk és közbenjárónk Szent Fiadnál, Jézus Krisztusnál. Hozzád kiáltottak eleink és Krisztus hű katonái lehettek, mert éber szemeden folyton-folyvást vigyázott hű szolgád, Szent István királyunk keresztes lovagjaira, mindörökké áldott Királynőnk! Ezt mi biztosra vettük, és mondhatjuk, hogy Értetted áldott meg minket az Úr. Ez a remény életet most is, ez a bizalom

lelkessé, hogy oltalmadban keressünk menedéket mi, stefanita lovagok, hogy lehessünk mi is Krisztus hű katonái, védelmezhesük a Hitet, szolgálhassuk Isten dicsőségét és a Té népedet, örökségedet és nyájadat, akiket szentséges Fiadról keresztényeknek neveznek, különös pártfogolásodért pedig hazánkat Mária országának hívjuk és valljuk.”

A szentmise végén a jelenlévő vendégek és rendünk tagjai egy-egy, kifejezetten erre az alkalomra készített emléklapot és gyertyát kaptak ajándékba. A hálaadást követően a bazilika Mária termében szerény agapét tartottunk, amely előtt Nagymesterünk felolvasta Spányi Antal püspök atya erre az alkalomra írt kedves üzenetét. A levél tartalmát ezúton, teljes terjedelmében közöljük:

„*Excellenciás Nagymester Úr! Hálásan köszönöm a megtisztelő meghívást, mely a Szent Sír Lovagrend Helytartóságához érkezett, arra az ünnepre, melyen a Szent István Lovagrend hálát ad a Szent István által ezer esztendeje megalapított ispotályos- és zarándokházakért, valamint a bennük élő és szolgáló szerzetesi közösségért. A megtisztelő meghívásnak sajnos megyéspüspöki kötelezettségeim miatt (hisz ez a nap Magyarok Nagyasszonya ünnepe) nem tudok eleget tenni. De imáimból meglemelem az ezer esztendő Szent István Lovagrendről, és annak tagjairól, a társadalom javára végzett szolgálatáról, Egyházhoz való rendíthetetlen hűségéről.* Áldott, bensőséges ünnepet kívánok, és az elkövetkezendő időkre bőséges áldást az Úrtól, oltalmat Magyarok Nagyasszonyától! **Testvéri szeretettel és imádságos áldással:**

Spányi Antal
székesfehérvári püspök”

Püspök atya szívből jövő jókívánságaihoz nem érdemes bármit hozzátenni. Baráti gesztusa, kitüntető érdeklődése és szeretetteljes szavai csak megerősítik elhatározásunkat, hogy önszántunkból Istennek tett fogadalmunkat komolyabban vegyük, betartsuk a Regulát és alázattal, egyben végtelen szerénységgel tegyük, amit Szent István elvár örökösétől. *Christus vincit!*

Winkler Márton CSR

ADMONITIONES

Jelöltképzés – Szent István király Intelmei

2016. július 2-án, szombaton, a Szent István-bazilika Mária termében került sor Lovagrendünk jelöltképzésének 3. alkalmára, amelyen Ferencz Csaba Nagymester Szent István király Intelmeiről tartott előadást.

Mindannyiunk számára kikerülhetetlen első, szent királyunk fiához, Imre herceghez intézett tanításának ismerete, hiszen Alapokmányunk 3. §. a) pontja alapján ígéretet tettünk arra, hogy „az általános lovagi erények magas fokú gyakorlása mellett meg kell felelni a Szent István Király Intelmeiben (Kr.u. 1015) foglalt, az erények gyakorlására vonatkozó követelményeknek is”.

Az előadás kitért a magyarság és a kereszténység államalapítás előtti kapcsolatára, Árpád népének a honfoglalás előtti történelmére is. A Nagymester megemlítette, hogy Cirill és Metód, a szláv népek térítői Nyugat-Magyarországon is tartózkodtak és találkoztak a Keve (mai nevén Kijev) által vezetett törzsekkel. Feljegyzéseikből tudjuk, hogy egy részben a keresztényt tanítást már valló, egyistenhívő népet ismertek meg bennük, akik figyelemmel hallgatták a szlávok apostolait. Bizánci történészek is feljegyezték, hogy a magyarok „birkát, ökröt, lovat áldoznak a tűznek, víznek, levegőnek, földnek, forrásoknál, fákna, dombokon, de Istenként egyedül a mindenható, teremő Atyát tisztelik”. Lényeges, hogy megfelelő ismeretekkel rendelkezünk a magyarság őstörténetéről azért is, hogy képesek legyünk vállalt feladatunk elvégzésére, többek között az újpogányság elleni küzdelemre és a Paskai bíboros úr által is megfogalmazott küldetésünk teljesítésére: a kegyelem kiszöklésére az egész magyar nemzet számára és csak ezt követi az egyébként nagyon fontos karitatív munka.

Szent István király volt az, aki befejezte a nép, az egész magyar nemzet és minden velünk élő keresztény hitre térítését és megalapította a világ első és azóta is folyamatosan létező keresztény államát, Magyarországot, amelyet 1038 óta Regnum Marianumként, Mária országaként említenek. A Regnum Marianum uralkodója nem ezen a világon van, bár hatásköre él, ha akarja, érezteti a hatását. Ezért az Ő országának, Mária országának a határait, semmiféle földi rendelkezéssel nem lehet felülbírálni.

Szent István olyan államot hozott létre, pontosan az Intelmekben megfogalmazott törvények alapján, aminek kapcsán egy, az embereket védő és az embereket szolgáló keresztény állam született. És ha csak egy kicsi, egészen kicsi érvényesül ezekből az elvekből, az ország azonnal elkezd talpra állni. Az Intelmeket személyesen fiához intézte, de minden, amit leír, minden utódnak, és mindenkinek – aki a Regnum Marianumhoz tartozik – szól, mert általános elvi alapokat

tartalmaz, személyes életviteli előírásokat és államvezetési előírásokat is. Ebből a személyes életviteli előírások számunkra azért különösen fontosak, mert azok igazából a 13 lovagi erényt tartalmazzák. Ezek az erények képezik az ember tisztességes működésének az elvi alapját. És ha ezeket betartjuk, akkor a szigorúan vett magánéletünkben, a rendi életünkben, az ország, a nemzet sorába való bekapcsolódásunkban is a lehető legjobbat tesszük.

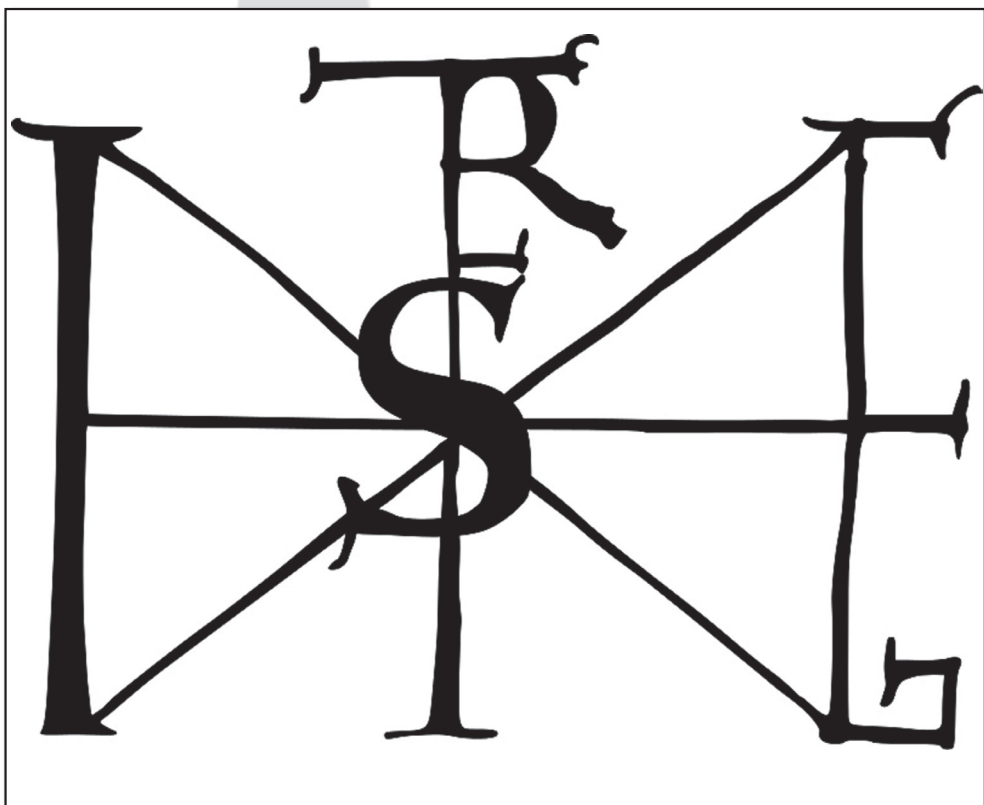
Az Intelmek szerkezete szerint a tízparancsoltnak megfelelően tíz fejezetből áll: a katolikus hit megőrzésének fontosságáról, az egyházi rend megszilárdításáról, a főpapoknak kijáró tiszteletéről, a főemberek és a katonák megbecsüléséről, a türelem és az elfogulatlan ítélkezés megőrzéséről, a vendégek magasztalásáról és ellátásáról, a tanács fontosságáról (a tanács, a királyi tanács, a szenátus a latin szövegben vagyis a mai parlament előfutára), a gyermekek engedelmisségéről, a rendszeres imáról, a kegyességről és az irgalmasságról és a többi erényről szól. Először az Intelmek bevezetésében megfogalmazott, az egységes törvény létezésére vonatkozó kijelentést szükséges kiemelni: „(...) amit csak Isten akarata megteremtett s nyilvánvaló eleve elrendelése elrendezett mind a kiterjedt égboltozaton, mind az egybefüggő földi tájakon, azt törvény ilteti s tartja fenn (...)”. A király tehát azt írja, hogy a törvény az isteni kinyilatkoztatáson alapul és a benne foglaltak mind térben, mind időben érvényesek. Ennek hiánya azt jelentené, hogy mindenben, mindenkor a káosz, a rendtelenség, a törvénytelenység, a törvény nélküiség érvényesülne.

Az első fejezetben a hitvallását fogalmazza meg, az evilági létünk számára fontos alapelveket erre építi. Ez az a szikla, amelyen a mindennapi munkálkodásai és a gyakorlati törvényei alapulnak.

A második fejezet az egyházi rend megszilárdításáról tárgyal, egy mindig aktuális és lényeges problémára fókuszál, mikor azt írja, hogy „aki a szentegyház méltóságát csorbítja vagy csúfítja, azon munkál, hogy Krisztus testét csonkítsa”. Felmerülhetnek és fel is merülnek időnként botlások, melyeket az Egyházon, a Lovagrenden belül meg lehet vitatni, hogy tisztázódjon a helyzet. De ha ezt mások elé vesszük, azzal az Egyház csonkításához járulunk hozzá. Ezért halt vértanú halált Becket Szent Tamás, ezért vállalta az engedelmisséget Mindszenty József. Soha nem léptek az Egyház ellenében. A szent egyház nem pusztán egy elvont szervezet, bár van szervezete és hierarchiája. Az Intelmek úgy fogalmaz, hogy „nem ám fából avagy kőből épült egyházzal beszélt, hanem az újonnan nyert tömeget, a kiválasztott népet, Isten nyáját, mely hitben kioktatott, kereszt-ségben megmosott, kenettel olozgatott, hívta a saját magára épült szentegyháznak.”

Mivel pedig evilág fejedelme és szolgáló folyamatosan rombolni akarják Isten művét, bár tudjuk, hogy fáradozásuk eleve elbukott, nekünk is, ha őt követjük, folyamatosan munkálkodni kell Isten nagyobb dicsőségére, az emberek Isten útján tartásáért, és megromlott nemzetünk újraevangelizálásáért. Ez a király akarata, ezt tartalmazzák ígéreteink, amikor az Intelmek követését megfogadjuk.

Banga Viktória CSR

A MEGVÁLTÁS KEGYELMÉNEK JELKÉPEI

Jelöltképzés – A Kegyelem forrásai, a Szentségek

2017. április 29-én, szombaton, a Szent István-bazilika Mária termében került sor Lovagrendünk jelöltképzésének 4. alkalomára, amelyen Kiss Róbert atya a Szentségekről tartott előadást.

Az Újszövetségben Krisztus megváltó művének a gyümölcsei a hét szentség. A szentségek küldetése az, hogy az ember szívét Isten kegyelmével töltsék meg. A szentségek látható jelek, melyeken keresztül kapjuk Isten nem látható kegyelmét. A szentségeknek van formájuk, amelyek érzékszerveinken keresztül hatnak, de az igazán lényeges az, amit nem láthatunk.

A hét szentség közül három (keresztség, bérmálás, Oltáriszentség) a keresztény életbe való bevezetés szentségei: ezek rakják le az egész keresztény élet alapjait.

A keresztség a keresztény élet kapuja. Ez szükséges ahhoz, hogy a többi szentséghez hozzáférjünk. A keresztség az újjászületés szentsége, mely által Krisztus titokzatos testének válunk tagjává, és részesévé válunk az Egyház küldetésének. A keresztség az Istenhez tartozás állandó jele. A keresztség szabadulást jelent a bűntől és a bűjtogatótól. Az ördögűzés része a keresztkelés szertartásának. A keresztkelés része a hit megvallása és a Sátánnak való ellentmondás. A keresztség által az egyén is örökre lesz annak a hitnek, melyet az Egyház birtokol. A keresztség nagyon fontos szentség ezért minden ember kereszthet. Ami a fontos, hogy az Egyház hitével és szándékával egyező módon történjen a keresztkelés. Az Egyház a keresztségen kívül nem ismer más eszközt, amellyel biztosítani lehet az örök boldogsághoz való eljutást.

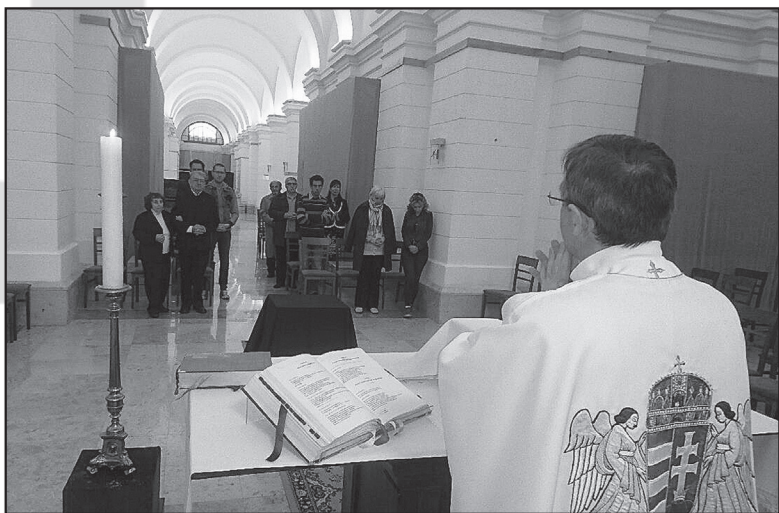
A bérmálás által a bérmálkozót a Szentlélek különleges ereje tölti el, így a megbérmált tökéletesebben tud kötődni az Egyházhoz. Bérmáláskor meg kell újítani a keresztségi ígéreteket. A bérmálás erősebben egyesít minket Krisztussal. A bérmálás kiszolgáltatója a püspök, de ezt delegálhatja papoknak is. Minden megkeresztelt ember részesül Krisztus királyi papságából, a bérmálás növeli és elmélyíti a keresztségi kegyelmet. Ezáltal úgy élhetjük meg az Istennel való kapcsolatunkat, mint a legédesebb kapcsolatot. A hit védelmezése a bérmálásból fakadó feladat. A bérmálás szentségét minden megkeresztelt még nem bérmálkozott ember felveheti, és fel

is kell vegye. A közösség felelőssége is a bérmálkozók felkészítése, hogy a megbérmáltak aktívan kapcsolódjanak be a keresztény közösség hitéletébe, ezáltal aktívan megvallva hitüket.

Az Oltáriszentség a szentségek szentsége. Az Oltáriszentség Krisztus valóságos teste és valóságos vére a kenyér és a bor színe alatt. Az Oltáriszentség Nagycsütörtökön született; Krisztus halálának és feltámadásának örök emléke, amely az Őszövetség összes áldozatát beteljesíti és felülmúlja. Ahhoz, hogy az Oltáriszentséget magunkhoz vegyük, a kegyelem állapotában kell lennünk. Az Eucharisztia azok szentsége, akik teljes közösségben vannak az Egyházzal. Jézus jelen van a szentmise áldozatban és a papi szolgálatot végzők személyében. Az Egyház kötelezi a híveket arra, hogy hetente legalább egyszer vegyenek részt szentmisén és legalább évente egyszer áldozzanak.

A bűnbánat, bűnbocsánat fontos szentség, ugyanis a szentségekhez való eljutás nem megy bűnbánat nélkül. Mivel a keresztségben megmarad az emberi természet esendősége, ezért a keresztség után elkövetett bűnöket a bűnbocsánat szentsége törli el. A szertartásnak két egyenlőképpen lényeges eleme van: egyrészt a Szentlélek hatására megőrzött ember cselekedete, másrészt Isten cselekedete az Egyház szolgálatát által. A tetteink (jó vagy rossz tettek is) hatással vannak nem csak az egyénre hanem a közösségre is. Az elégtétel lépése: a bűn által okozott kárt jóvá kell tenni. A vezeklések segítenek minket abban, hogy közelebb kerüljünk Krisztushoz. Tehát kell az ember bűnbánata, bűneinek konkrét megvallása által. A bűnbocsánatban az ember és az Egyház is megújul. Kell, hogy legyen elhatározás, hogy többé nem vétkezünk. A vezeklések segítenek minket abban, hogy közelebb kerüljünk Krisztushoz.

A betegek kenete fizikai betegség esetén szükséges. A betegség kiválthat szorongást, félelmet, Isten

elleni lázadást, az ember közvetlenül megtapasztalhatja saját korlátait és kiszolgáltatottságát, de elősegíthet minket a fontos és a lényegtelen dolgok felismerésében és különválasztásában, ezáltal érettebbé is tehet bennünket. Segíthet minket az Isten keresésében és a hozzá való visszatérésben. Nemcsak haladónak szolgáltatható ki, hanem mindazoknak, akiknek egészségük megromlása miatt az életük veszélyben van (pl. idősek). A betegek kenete évente egyszer vehető fel. Csak papok és püspökök szolgáltathatják ki. Az Egyház a betegek kenete mellett felajánlja az Eucharisziát is útravalóul.

Az egyházi rend Krisztus egyetlen papságában mindenki részesül, de a hívek papsága mellett van még a szolgálati vagy hierarchikus papság. Ők a felszelelt papok, akik az apostoli folytonosság révén különös módon részesülnek Krisztus papságából. Az egyházi rend szentségeiben

részesülnek a püspökök, papok és diakónusok, feladatuk, hogy tovább folytassák az apostoloknak átadott Krisztusi küldetést. A mai papok is próféták, az Evangélium örömhírének hirdetői.

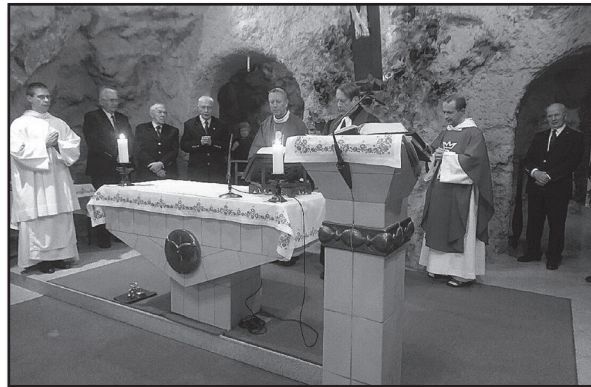
A házasság szövetséget jelent, amelyben a férfi és a nő olyan egész életre szóló közösséget hoz létre egymással ami természeténél fogva egymás javára és gyermekek nemzésére és nevelésére irányul. Cél, hogy az ember ne önmagának éljen. Krisztus sem önmagának élt. Az ember nemcsak szexuális partnert keres hanem társat akivel az egész életét megoszthatja. A házastársak megosztják egymással tapasztalataikat, érzéseiket gondolataikat, mindezekkel gazdagítják egymást. Nem mindegy, hogy milyen neveltetű gyerekek indulnak el az életben és a pár milyen hatást gyakorol közös életén keresztül a többi emberre.

Matyi Gábor CSR

SZENT BORBÁLA NAPI BÁNYÁSZMISE A SZIKLATEMPLOMBAN

Szent Borbála ünnepén, december 4-én Beer Miklós váci megyéspüspök, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület felkérésére tartott szentmisét a budapesti Magyarok Nagyszonya Sziklatemplomban.

A szertartáson igét hirdetett dr. Gáncs Péter evangélikus püspök. Beer Miklós püspök atya homíliájában elmondta, hogy a közelmúltban volt alkalma megnézni egy Szent Borbáláról, a bányászok védőszentjéről szóló filmet. A főpásztor hozzátette:

a vértanú lány története nagyon aktuális ma, amikor sok üldözött keresztény testvérünket ölik meg a hitükért. Borbála barátnőjén keresztül ismerte meg a keresztény közösséget, eljutott a barlanghoz, ahol részt vett az eucharisztikus közösségben, és látta azt az erőt, amit a hit tud adni. Ezt a hitet, a földbe rejtett kincset, melyet ki kell bányászni, köszönjük meg ma Istennek – emelte ki a püspök atya. A szentmise a két püspök záróáldása után a bányászhimnusz eléneklésével ért véget. A szentmisén több tagú rendi delegáció vett részt.

Novák György CSR

KÉRJÜK, AJÁNlja FEL ADÓJA 1%-ÁT CÍMTEMLOMUNK JAVÁRA!

A Bazilikáért Alapítvány a Szent István-bazilika műemlékvédelme, teljes felújítása és fenntartása céljából alakult 1991-ben, kiemelten közhasznú alapítvány, a SZJA 1% elfogadására megfelel.

Az alapítvány adószáma: 19660121-2-41

Számlaszám: 10102086-02229202-00000001

A Szent István-bazilika munkatársai nevében hálán köszönjük a nagylelkű felajánlásokat.

RENDI BEIKTATÁS SZENT VERONIKA NAPJÁN

Február 4-én Snell György, esztergom-budapesti segédpüspök úr beiktatta a Szent István Lovagrend új vezetését: Ferencz Csaba Nagymestert, valamint a NagyTanács tagjait: Novák György főtitkár mestert, Kovács Árpád mestert, a Lovagrend papját, Kiss Róbert atyát, mint a Lovagrend egyházi ügyi követét, Árkos Ilona tanácsadó mestert, Banga Viktória ispotályost, Gedey Károly tanácsadó mestert, Hock Gyula jogi mestert, Hodruszky Róbert tájékoztatási mestert és Winkler Mártont, a NagyTanács jegyzőjét. Ugyanitt beiktattuk a Felvidéki Csoport Lovagparancsnokát, Kiss Róbert atyát.

RENDI AVATÁS SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY ÜNNEPÉN

Június 27-én egy új rendtagunk, Majorosi Attila tett várományosi fogadalmat. Lovagi fogadalmat tett Ágopcsa Rozália és Ignát Kármén. **Mesteri ígéretet tett Váta Enikő tanácsadó mester, Varga Balázs tanácsadó mester és Vincze József kancellár, akiknek egyúttal megtörtént NagyTanács-tagi beiktatásuk is. Ugyanitt beiktattuk az Erdélyi Csoport lovagparancsnokát, Müller Tamás Istvánt.** Rendtársaink a Szent Jobb előtt mondták el fogadalmukat. Az avatást Snell György püspök úr, a Szent István-bazilika plébánosa, a Szent Jobb őre végezte.

RENDI AVATÁS AUGUSZTUSBAN

Augusztus 30-án három rendtársunk tett fogadalmat. Zsigmond Dénes rendtársunk lovagi fogadalmat tett. **Ugyanitt beiktattuk az Észak-Amerikai Csoport lovagparancsnokát, Pálh Imrét és Sára Ernő ceremónia mestert, akinek egyúttal megtörtént NagyTanács-tagi beiktatása is.** A szentmisét és a szertartást Kiss Róbert atya celebrálta.

RENDI AVATÁS BECKET SZENT TAMÁS NAPJÁN

Becket Szent Tamás napján, december 29-én a Szent István-bazilikában, Táborosi János Pál és Orcsik Károly atya tettek várományosi fogadalmat. Az avatást és a szertartást Kiss Róbert atya végezte. A szentmisén koncelebrált Orcsik Károly atya.

**Valamennyi Testvérünknek szívből gratulálunk!
Christus vincit!**

VENI SANCTE SPIRITUS

A Szent István Lovagrend tavaszi nagyböjti lelkigyakorlatát idén is az érdi Regina Mundi ciszterci monostorban tartotta meg. A lelkigyakorlat vezetője Urbanek Rudolf piarista tanár-atyja volt.

A Hamvazószerdával kezdődő Szent Negyvennap az Egyház legrégebbi szentsége, amely a bűnbocsánat szentségéhez járulás ideje, és amelynek üzenete: Tarts bűnbánatot és higgy az Evangéliumban! Az Újszövetségben ez a periódus jelöli azt az időszakot, melyben a sátán háromszor kísértette meg Jézust a pusztában.

A Nagyböjt alatt a hívó ember a test és a lélek harmóniáját keresve böjtöt tart. A mindenki által ismert Gyökössy Bandi bácsi szerint a megtartóztatás lehet érzékszervi böjt is a visszafogott táplálékvételen túl. **A teremtett világ Isten akaratából jött létre, aki az embert a saját képmására alkotta. Hitünk is Tőle származik és a harmadik isteni személy, a Szentlélek révén értjük meg az Univerzum működését is.** Az Ószövetségben is fellelhetjük a Szentlélek jelenlétét: lebeg a vizek felett, Ő a próféták ihletője, Tőle kapja erejét Sámson stb.

Az Újszövetségben Pünkösöd alkalmával kapják meg a tanítványok személyesen a Szentlelket és így alkalmassá válnak a krisztusi tanítás továbbadására a világban. A Szentírásból jól tudjuk, hogy: „Amikor érkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak... Zúgás támadt az égből... Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétszórva és leereszkedtek mindegyükükre... Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy ahogyan a Lélek szólásra indította őket” (ApCsel. 2,1-4). A Szentlélek hordozói, szimbólumai sokfélék: víz, olaj, felhő, tűz, szél, galamb.

A bérálásban az Ő eltörölhetetlen pecsétjét kaptuk ajándékba, tehát amellet, hogy jellé tesz bennünket, vezet is és ajándékokat is oszt. A szentmiseben a Miatyánk imádságára a pap így is felszólíthatja a híveket: „Isten szeretete kiáradt a szívünkbe a Szentlélek által, ezért mondjuk bizalommal...”

A Szentlélek a karizmákat kinek-kinek tetszése szerint osztja. Bár egyének kapják, az egész keresztény közösség részesül benne az egyéneken keresztül, hogy azzal szolgálja és segítse az egész

Egyházat. II. János Pál pápa, 1998-ban, Rómában Pünkösöd alkalmával ezeket mondta: „Hozzátok kiáltok: Nyissátok meg szíveteke a Szentlélek ajándékainak készséges befogadására! Hálaival és engedelmes szívvel fogadjátok be a Szentlélek által szüntelenül felkínált karizmákat.”

A Szentlélek ajándékai és gyümölcsei révén fel- és megismerhetjük az Atya szándékait. A keresztények erkölcsi életét a Szentlélek ajándékai támogatják. Ezek az ajándékok marandó készségek, amelyek az embert tanulékonyra teszik arra, hogy kövesse a Szentlélek indításait.

A Szentlélek hét ajándéka:

**a bölcsesség révén szert teszünk arra a képességre, hogy a teremtés valódi értékét felismerjük. Segít az istennel történő kapcsolatunk megteremtésében.*

**az értelem segítségével a teremtett világunkba „beleírt” isteni jeleket észrevesszük, ezáltal hitünk erősödik.*

**a jótanács segít eligazodnunk, hogy mi az illő és mi nem.*

**a lelki erősség révén a különböző hatásoknak tudunk ellenállni. Hiánya féltékenységet vagy agresszivitást eredményez. Mai világunkban ennek az erénynek nagy szüksége van a Szentlélek támogatására.*

**a tudomány eligazít a teremtés teológiai értelmezésében, így érezzük korlátozottságunkat és a veszélyt, ha rosszra használjuk. Általa eligazítást kapunk a világ dolgaiban.*

**a jámborság ajándéka a testvérek iránti szeretet képességét erősíti.*

**az istenfélelem azt jelenti, hogy bűnbánó lélekkel és törekelmes szívvel fordulunk Isten felé.*

A Szentlélek ajándékai kiegészítik és tökéletesítik azokat az erényeket, akik megkapják őket és tanulékonyra teszik arra, hogy készségesen engedelmeskedjenek az isteni sugallatoknak. Amennyiben a Szentlélek ajándékaival tudunk élni, akkor élvezhetjük azok gyümölcseit is. A Szentlélek gyümölcse az a tökéletesség, amit a Szentlélek formál ki bennünk, mint az örök dicsőség zsongóját. Az Egyház hagyománya e tökéletességet a következő kifejezésekkel írja körül (Gal. 5,22-23): öröm, békesség, türelem, békétűrő, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás, szeretet, tisztaság.

Nekünk, Stefaniták számára a Szentlélek ajándékainak az elfogadása nagyon fontos tényező az Úr képmására történő törekvésünkben. Reménykedhetünk gyümölcsei elnyerésében, hogy így jelen világunkban példánk buzdító hatása legyen saját és környezetünk számára az üdvösség felé vezető úton.

Novák György CSR

AZ ÚR MINDENKIT AKKOR HÍV MAGÁHOZ, AMIKOR A LEGTÖBBET TUDJA „KIHOZNI” BELŐLE

Lovagrendünk őszi lelkigyakorlatára október 27-29. között került sor már a második alkalommal a Felvidéki Melcsicmogyoródon, a helység egykori kastélyában kialakított ferences nővérek kolostorában.

A lelkigyakorlat vezetője – Kiss Róbert atya felkérésére – Bozay Krisztián atya volt; témája pedig a közelgő mindenszentek és halottak napja ünnepére a halál és az örök élet volt.

Krisztián atya előadásában elmondta, hogy papi hivatásából adódóan már többször is találkozott a halállal, számtalan embert látott meghalni, és ezekből az alkalmakból az a kép alakult ki benne a halállal kapcsolatban, hogy **mielőtt meghal valaki megérzi és tudja, hogy meg fog majd halni, de ez nem félelemmel, hanem megnyugvással tölti el. Ennek többek között pedig az lehet az egyik vagy éppen fő oka, hogy mivel a Teremtő Isten az örök életre és nem a kárhozatra szánja az embert, a halál időpontját is úgy választja ki, és akkor hív magához, mindenkit, amikor a legtöbbet tudja „kihozni” belőle, vagyis amikor leginkább üdvözíteni tudja az illetőt.**

Krisztián atya gondolatai az egymás közötti beszélgetéseinket is áthatották. Egy ilyen beszélgetés alkalmával hangzott el az a gondolat, hogyha például Sztálin a halála előtti utolsó pillanatokban megbánta bűneit, akkor még ő is elnyerhette az üdvösséget!

„[...] Ekkor jöttek azok, akik öt óra tájban álltak munkába, és kaptak egy-egy dénárt. Amikor azután az első jöttek, azt gondolták, hogy többet kapnak, de ők is csak egy-egy dénárt kaptak. Amikor átvették, zúgolódni kezdtek a gazda ellen, és ezt mondták: Ezek az utolsók egy órát dolgoztak, és egyenlővé tetted őket velünk, akik az egész nap terhét hordoztuk, és szenvedtünk a hőségtől. Ő pedig így felelt egyiküknek: Barátom, nem bánok veled igazságtalanul: Nem egy dénárban egyeztél-e meg velem? Vedd, ami a tied, és menj el. Én pedig az utolsónak is annyit akarok adni, mint neked. Hát nem szabad-e nekem azt tennem a javaimmal, amit akarok? Vagy a te szemed azért gonosz, mert én jó vagyok?” (Mt. 20,1-16)

Ezeket a gondolatokat támasztja alá, hogy maga, szent II. János Pál Pápa a Húsvét utáni vasárnapot az Isteni Irgalmasság vasárnapjává nyilvánította; akinek egész pápaságában központi helyet foglalt el az Isteni Irgalmasság gondolata. **Az Isteni Irgalmasság vasárnapjának a Szent Faustyna Kowalska nővérnek tett kinyilatkoztatások szolgáltak alapjául.** Ezekben a kinyilatkoztatásokban többek között az szerepel, hogy **Isten mindig el tudja választani a jót a rossztól, s azt akarja, hogy mindenki üdvözüljön és eljusson az igazság ismeretére, mivel Isten maga a szeretet!**

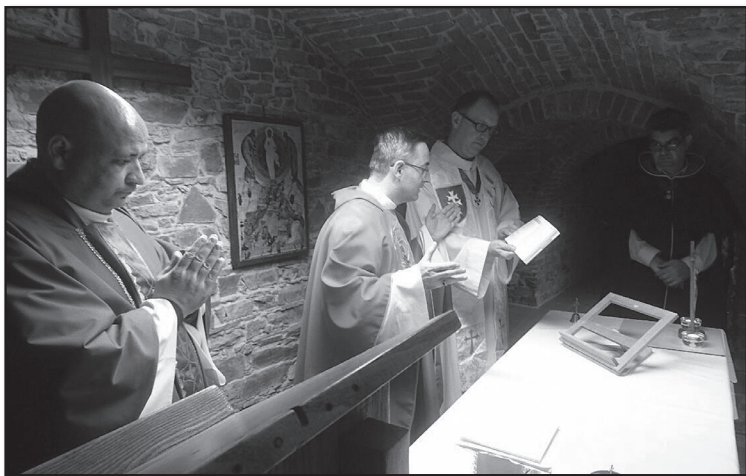
„Arra kérek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön, és eljusson az igazság megismerésére.” (1Tím. 2,4)

Varga Balázs Imre CSR

Az Isteni irgalmasság tisztelete „Szent Fausztina nővér imája”

„Örök Isten, akinek irgalma kifürkészhetetlen, és kegyelmének kincse kimeríthetetlen, tekints náink kegyesen, és gyanapítsd bennünk irgalmadat, hogy a nehéz időkben ne essünk kétségbe, s lelkünkben ne törjünk össze, hanem nagy bizalommal, adjuk át magunkat szent akaratomnak, ami maga a szeretet és az irgalom. Isten irgalma, a reménytelen-ségben is bizalomra indító! Jézusom bízom benned.”

Ámen

„Ó, Szentháromság! Örök Isten! Lelkem elmerül szépségedben. Előtted mit sem számítanak századok, Te mindig ugyanaz vagy. Ó, mily nagy a Te fenséged! Jézusom, mi az oka, hogy elrejtetted fenségedet? Hogy elhagytad égi trónusodat, s köztünk lakozol? Az Úr azt felelte: – „Leányom, a szeretet vezetett, és a szeretet tart itt. Leányom, ha tudnád, mily nagy érdeme és jutalma van az inámtam tanúsított egyetlen tiszta szeretetaktusnak, meghalnál az örömtől. Ezt azért mondom, hogy szüntelenül egyesülj velem a szeretet által, mert ez lelked életcélja. Ez az aktus akarati cselekedeteken nyugszik. Tudd meg, hogy a tiszta lélek alázatos. Ha meghajolsz és megsemmisülsz fenségem előtt, kegyelmem követni fog, s mindenhatóságom felemel téged.”

(Szent Faustyna Kowalska: Napló, 576.)

A MIATYÁNKTÓL A GOLGOTÁIG – GONDOLATOK A MEGBOCSÁTÁSRÓL

Jézus, amikor a Miatyánkban imádkozni tanított minket, máris a megbocsátás fontosságára hívta fel a figyelmünket, nem is akárhogyan, hiszen a Miatyánk egyik kérése éppen az, hogy „és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek”. Jézus a kereszten haldokolva úgy imádkozik gyilkosaiért, hogy „Atyám bocsáss meg nekik, hiszen nem tudják, mit cselekszenek!” Jézusban maga a teremő Isten – a sértett fél – hajol le az emberiséghez és Ő kezdeményezi a békülést; nem „csupán csak” megbocsájt.

Az azt mondom neked, hogy bétszer, hanem még betvenszer bétszer is.” (Mt. 18, 22) Amikor Péter megkérdezte Jézust, hogy hányszor kell megbocsátani, ezt a választ kapta. Ez természetesen nem egy konkrét számot, azaz 490 esetet takar, hanem a 7-es számon van a lényeg, ami a 8-as szakrális számrendszerben a teljes tökéletességet jelenti; ezért 777 az Úr száma. Mi is az Úr irgalmában és szeretetében bízva, remélve térünk meg Hozzá halálunk óráján, de ahhoz, hogy a Mindenható és Végtelen, teremő Isten megbocsásson nekünk gyalgó embereknek, ahhoz az kell, hogy mi is megbocsássunk egymásnak; és ezzel is a Jóisten irgalmát és szeretetét jelenítsük meg, közvetítsük egymásnak. Hiszen a keresztény szó eredete nem a kereszt, hanem a „Christianos” azaz a Krisztusi ember. Ha az Urat akarjuk követni, akkor az Ő gondolkodásmódját is „át kell vennünk!”

Miért ilyen fontos a Megbocsátás? Azontúl, hogy akár a lelkünk üdvössége is múlhat rajta, a harag és a gyűlölettség minket is mérgez, és nem csak lelkileg, hanem akár még fizikailag is! Ha valaki csak a „sebeit nyalogatja” akkor a saját életét szinte biztosan tönkreteszi; és könnyen lehet, hogy a másikat is! Nem véletlenül mondta Szent István király: „(...) semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a góg és a gyűlölettség.”

„*En magam vagyok az, aki ezeket mind eltörölöm, és bűneidre nem emlékezem többé.*” (Lz. 43,25) Talán mindenkinek van olyan nehéz, hányattatott sorsú ismerőse, aki még ha éppen undok és kiállhatatlan is, mégsem tudunk emiatt egy percig se haragudni rá, hiszen életét ismerve elnézzük neki; megbocsátunk neki. Aki nevel/ nevelt már gyereket biztosan ismeri azt az érzést, hogy éppen sírva, zokogva elének áll, hogy „Ne haragudj!” és mi valóban megbocsátunk Neki, pedig jól tudjuk, hogy két perc múlva ott folytatja majd, ahol abbahagyta... és hogy miért? Ilyenkor mindig arra gondolok, hogy amit most – itt a Földön – mondani fogok annak a gyereknek, majd az Úr is azt fogja nekem mondani a személyes ítéletben... Hasonló a helyzet a házasságban is, – mivel egy legjobb, legkeresztényibb módon megélt házasság sem csak csupa öröm és kacagás – amikor az egyik fél azt mondja magában, hogy „na most aztán hű, meg ha!”, mégis, amikor oda jutna a dolog, hogy bármit is valóban megtegyen, már az jut eszébe, hogyha neki nem bocsát meg, akkor mégis kinek; és ha valóban megtenné, akkor odalenne az egész; és így elmarad az a bizonyos „na most aztán”. Vannak persze olyan esetek is, amikor a megbocsátás egy folyamat, vagyis aludnunk kell rá egyet; és másnap miután már kialudtuk a mérgünket, már nemcsak az fog eszünkbe jutni, hogy mit tett a másik ellenünk, mivel bántott meg; hanem az is, hogy mennyi mindent tett értünk, miket köszönhetünk neki és így megszületik lelkünkben a megbocsátás. Ebben a folyamatban a lovagi erények közül is fontos, kiemelkedő szerepet kap a Szeretet, a Türelem, a Szélsőség, a Jóindulat, az Irgalmasság és a Mértékletesség.

Nemcsak másoknak kell azonban megbocsátani – vagy éppen bocsánatot kérni – hanem **ÖNMAGUNKNAK** is! Gondoljunk csak a lelkítükör azon kérdésére, hogy „*Hogyan vádoljuk önmagunkat a gyónásban?*” A feloldozással, ami eltörli bűneinket, ennek az önvádnak is el kell tűnnie, ugyanis helyébe lép Isten végtelen és hatalmas szeretete.

A mai világban azonban sajnos azt is tisztázni kell, hogy kinek lehet – kell megbocsátanunk. Először is azt kell leszögeznünk, hogy **mindig a sértett fél bocsát meg a sértőnek**. Ha tehát nem mi magunk vagyunk a sértett fél, úgy abban az esetben nincs lehetőségünk, jogunk a megbocsátásra. Ha valaki pl. családunkra, gyerekeinkre támad, akkor igenis meg kell védelmeznünk őket, és nem mondhatjuk azt, hogy „jaj, ne bántsd, hiszen keresztények vagyunk!” Ez ugyanis állszentség lenne, nem pedig kereszténység! Ezért írja elő Szent Ágoston regulája – amit mi is követünk – hogy ha valaki súlyos hibába esne, akkor azt figyelmeztesse egy társa négy szemközt, és ha arra nem hallgat, legyen még maga mellé két másik embert is, és úgy figyelmeztesse ismét, és ha ez az intés is hatástalan marad, akkor tárták az ügyet a rend vezetősége elé; és ha szükséges küldjék el őt, nehogy álnokságával és konokságával a többiek lelkét is megmérgezze. Ezért jártunk el helyesen a 2016-os ügyek során, mivel a közösség védelme fontosabb, és előrébb való az egyénnek való megbocsátástól; és ez az illetővel szemben sem kegyetlenség!

„*Uram tégy engem a Te békéd eszközzé, hogy ahol gyűlölet lakik oda szeretetet vigyek, ahol sértés, oda a megbocsátás szellemét...*” (Assisi Szent Ferenc imája). Más dolog azonban a megbocsátás kieszközölése mások számára a szeretet és az önfeláldozás által – ez már szinte alapvető keresztény és lovagi kötelességünk! Erre életemben a legszebb példa nem is olyan régen történt, amikor fiaim valamin összeveszték és az egyik odacsapott a másiknak. Erre ő rögtön ment volna neki, hogy „Vissza kell adnom!”. Hiába mondtam neki, hogy nem kell, ő egyre csak ezt ismételte. Amikor már-már úgy éreztem, hogy nem bírom őt tovább visszatartani, egy hirtelen ötlettől vezérelve – és talán nem számít Istenkáromlásnak azt hinni és leírni, hogy a Szentlélek sugallatára – azt találtam neki mondani, hogy „akkor add vissza nekem!” Erre ő egy pillanatra megmerevedett, majd megsimogatta az arcomat és azt mondta: „Apuka szeretlek!”...

Varga Balázs CSR

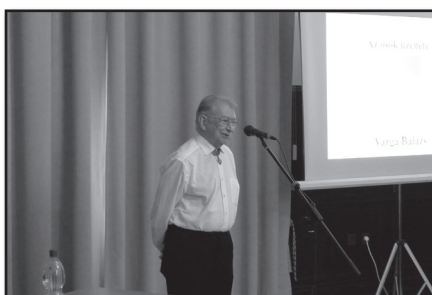
FELOLVASÓEST SZENT LÁSZLÓ KIRÁLY TISZTELETÉRE

Június 20-án, a Kapisztrán Szent János Országjárás keretében, a Magyar Emlekekért a Világban Közhasznú Egyesület (MEVE) meghívására a szervezet félévzáró estjén, a Magyarság Háza Deák-termében tartottunk irodalmi felolvasóestet az örökös Nagymesterünkről, Szent László királyról elnevezett emlékvé tiszteletére.

Agy örömmel fogadtuk az egyesület felkérését, mivel felolvasóestünkre pontosan ugyanazon a helyszínen kerülhetett sor, ahol tizenöt évvel ezelőtt első közös verseskötetünket, a *Szemelvények a XXI. Század Lovagi költészetéből* című kiadványt bemutattuk.

Úgy érezzük, a Jóisten kegyelmébe fogadta országjárásunkat; ennek számos jelét érzékeljük. Ezek közül talán a legjelentősebb, **hogy már régóta nem mi keresünk alkalmat a lovagi költészet népszerűsítésére, hanem – az Úrnak köszönhetően – a „lehetőség talál meg minket”**. Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik segítettek és támogatták eddigi felolvasóestjeinket, és lelkiileg mellettünk álltak küldetésünkben, amelyet az újraevangelizáció jegyében az Egyetemes Kereszténység és az Egyház védelme, valamint Szent István király alapításának fenntartása érdekében hívtunk életre.

A nyári nagy meleg ellenére igen szép számmal megjelent közönséget Dr. Horváth

Sándor c. egyetemi tanár, a MEVE elnökségi tagja köszöntötte, majd Dr. Török József egyháztörténész professzor tartott vetítéssel egybekötött előadást: *Szent László, a lovagkirály* címmel.

A színvonalas és információgazdag prezentációt követően tartottuk meg felolvasóestünket, melynek koncepcióját természetesen Szent László király tiszteletére állítottuk össze. **A műsor vezérgondolata a vitézség és a lovagi erények kihangsúlyozása, a haza és a magyarság védelme, illetve László király érdemeinek dicsérete volt, így régebbi verseink mellett olyanokat is felolvastunk, melyeket kifejezetten erre az alkalomra, az Örökös Nagymesterünk, Szent László király iránti tisztelgés szándékával írtunk.**

A felolvasóest végeztével Nagymesterünk, Dr. Ferenc Csaba mutatta be a Lovagrendet, kitérve arra is, hogy Szent István király 1017-ben alapította az első ispátályokat és zárándokházakat Jeruzsálemtől Rómáig, amelyekből később, a XII. század közepén megalakult a Cruciferi Sancti Stephani Regis. Ennek jegyében különös megtiszteltetésnek éreztük, hogy ha közvetlenül, de mostani felolvasóestünk is része lehetett Lovagrendünk ezeréves jubileumi ünnepségsorozatának.

Külön örömet jelentett számunkra, hogy a közönség soraiból újabb felkéréseket kaptunk további felolvasóestek megtartására, amelyeknek természetesen szívesen teszünk eleget a jövőben. Christus vincit!

Varga Balázs CSR és Winkler Márton CSR

VERS

A KIVÁLASZTOTTAK

Gyorsan vitte a szél egy eskünek szavát,
s meghallotta azt László, a lovagkirály:
„Sok már hazánkban a szenny, – s túl sűrű az éj,
harcba kell szállnunk, – ez az utolsó remény.
Vezessenek utunkon fényes csillagok,
segítsenek őseink, a dicső lovagok.
A Fény és a Láng legyen a mi fegyverünk,
soha el nem hagyjuk, most erre esküszünk!”

„Bátorságotoktól erőtlők kevesebb,
mellétek adom most mennyei seregem,
előttek majd mindig egy-egy angyal száll,
kik előtt megnyílik mindegyik kapu, s zár.”

Így fogadta esküjük Szent László király,
s azóta hazánkban két kiválasztott jár,
kik ledöntik az éjből rakott falakat,
mert társaik: Szeretet, Hit és Akarat...

Varga Balázs CSR

A KIRÁLY NEVÉBEN

Királyom, ha majd ránk szakad az ég,
Áldásod kísérfé harcosaid.

Utadon járva néped esekel:
Alapításod éljen, ne vessen el!

Dicső lelkedből fonj ránk palástot,
Adj erőt, erényt, bátorságot!

Fogadalmunk Örök és Egy legyen,
Mindenkor parancsod vezéreljen:

Csábítsa szemünket megannyi káprázat,
Sújtson bár a porba az embertelenség,
„Semmi sem emel fel, csakis az alázat,
Semmi sem taszít le, csakis a gyűlölet.”

Nagy király, óhajod beteljesedett:
Kereszt jele alatt gyűlik újra a sereged.

Védi országodat minden vészen át –
A Hit és a Szeretet nyer végső csatát.

Az igazság szózata kőbe vésvé áll:
„Győz majd a jó; a gonosz sírba száll.”

Királyom, ha majd ránk szakad az ég,
Áldásod kísérfé harcosaid.

Winkler Márton CSR

Stefanita Krónika

A Szent István Lovagrend (Cruciferi Sancti Stephani Regis) lapja

ISSN 2060-9906

IX. évfolyam, 1–2. szám. Alapítás éve: 2009. A kiadásért felel: Dr. Ferenc Csaba CSR, a Szent István Lovagrend Nagymestere. Szerkeszti és kiadja: Szent István Lovagrend. Honlap: <http://stefanitalovagrend.communio.hu> E-mail: szentistvanlovagrend@siz.hu Felelős szerkesztő: Winkler Márton CSR. Nyomdai előkészítés: Bazsó Tamás. Nyomdai munkák: O Pont Bt. Ügyvezető: Győri Énok. A Szent István Lovagrend címe: H-1023 Budapest, Frankel Leó út 54. Telefon: +36-1-355-27-76. Bankszámlaszám: CIB Bank 10700347-69188639-51100005